

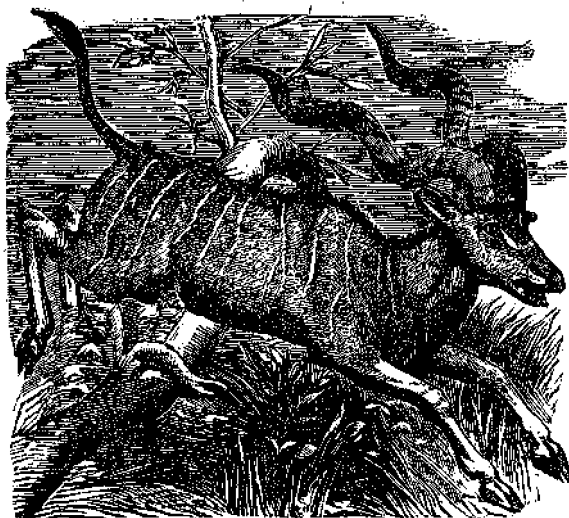

ΕΤΟΣ Ζ'.
ΑΡΙΘ. 81.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1874.

Τιμάται λεπ. 10.

Τιμή ετησία, Ἀθηνῶν Δρ. 1=—
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2=—

ΚΟΥΝΤΟΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἐν τῶν ὠραιστάτων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων εἰδῶν τῶν ἀντελόπων τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Τὸ ὄραϊον τοῦτο ζῶον εἶναι 4 ποδῶν τὸ ὄψος κατὰ τοὺς ὤμους καὶ ἔχει σῶμα παχὺ καὶ ἰσχυρὸν. Τὰ κέρατά του εἶναι περιεργα ὀχιμόνον διὰ τὸ μῆκος των, διότι εἶναι τριῶν ποδῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι περιελιγμένα.

Ἡ Κοντοῦ ἐνδιαιτᾷται εἰς δάση πυκνόκλαδα, καὶ διέρχεται δι' αὐτῶν μὲ μεγάλην εὐκολίαν, βίπτουσα τὰ κέρατα ἐπὶ τῆς βράχεις της. Εἶναι δὲ ζῶον ταχὺ, ὡς ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀντελόπων, καὶ τὸ κρέας αὐτοῦ πολὺ νόστιμον. Οἱ ἐντόπιοι κυνηγοῦν αὐτὸ καὶ διὰ τὸ δέρμα του, ἐκ τοῦ ὁποῖου κατασκευάζουν διάφορα πράγματα χρήσιμα εἰς τὴν ζωὴν των.

Ο ΜΑΡΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΟΥΑΛΤΕΡΟΣ

Δήγημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Στρασβούργου.

(Συνέχεια ἰδ. προηγούμενον ἀριθ.)

Εἰς τὸ Βερολίνον εὐρίσκομεν τοὺς δύο φίλους μας, τὸν Οὐάλτερον καὶ Μαρτίνον συγκατοικοῦντας μετὰ τῶν γονέων των εἰς ταπεινὴν τινα οἰκίαν — οὔτε τὸν ἐκτεταμένον κήπον, οὔτε τὸν ὄραϊον ὀρίζοντα τῆς κωμοπόλεως τῆς γεννήσεώς των ἔχοντες· εἰς τὸ πρόσωπον μάλιστα τῶν γονέων φαίνεται ἐξωγραφισμένη ἡ θλίψις.

• Διὰ τί δὲν γράφει ποτὲ ἡ Ἐλισάβετ; ἠρώτησαν ἡμέραν τινα τὰ παιδιά τὴν μητέρα των.

— Δὲν ἤξεύρω, — ἀπεκρίθη ἑκείνη.

— Εὐθὺς ἀφοῦ καταταχθῶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον — ἐξαφώνησεν ὁ Οὐάλτερος, — θὰ δὲ πάγω νὰ ἴδω τί γίνεται ἡ Ἐλισάβετ.

— Δὲν θὰ τὴν εὕρῃς, — εἶπεν ὁ πατήρ.

— Δὲν εἶναι λοιπὸν πλέον εἰς τὸ Μόναχον; — ἠρώτησεν ὁ Μαρτίνος.

— Ἦτο μόνον βύθ μῆνας εἰς τὴν Λειψίαν· εἰς τὸ Μόναχον πιθανὸν ποτὲ δὲν ὄπηγε, — εἶπεν ὁ πατήρ, σηκωθεῖς, καὶ οὕτως ἔπαυσεν ἡ περαιτέρω περὶ αὐτῆς ὁμιλία.

Τοῦτο ἔκαμε τὰ παιδιά νὰ συλλογιζώνται πολλὴ περὶ τῆς ἀδελφῆς των, ἀλλ' ὁ καιρὸς παρέρχεται — καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸ γυμνάσιον μετέβησαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ὁ Μαρτίνος εἶναι ἤδη 21 ἔτους. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἐτους τούτου (1870) ἐξ ἀκριβῶς μῆνας ἀπὸ τῆς κατατάξεως αὐτοῦ ὡς φοιτητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ὁ Οὐάλτερος ἦλθεν κατὰ τὸ σῶνθηδες νὰ γευματίσῃ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἀλλὰ πολὺ τεταραγμένος.

— Τί τρέχει; — ἠρώτησεν ἡ μήτηρ.

— Δὲν ἤκουσες λοιπόν, — ἐφώναξεν, ἐκείνος, — ὅτι θὰ ἔχωμεν πόλεμον;

— Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τὰ κακὰ του, — εἶπεν ἡ μήτηρ. — Καὶ μὲ ποῖον θὰ ἔχωμεν τὸν πόλεμον;

— Μὲ ποῖον ἄλλον, ἢ μὲ τὸν ἀρχαῖον καὶ ἀδιάλλακτον ἐχθρὸν τῆς Γερμανίας, — τὴν Γαλλίαν, — εἶπεν ὁ Ὀυάλτερος.

— Σὺ πιστεύεις πᾶσαν φήμην, — εἶπεν ἡ μήτηρ οσιόουσα τὴν κεφαλὴν, — Ὁ βασιλεὺς μα; ἤξεύρει πρὸ παντὸς ἄλλου πόσον τρομερὸν πρᾶγμα εἶναι ὁ πόλεμος, καὶ δὲν θὰ κινήσῃ, βεβαίως τοιοῦτον.

— Νὰ κινήσῃ; Βεβαίως ὄχι! εἶπεν ὁ Ὀυάλτερος — Ἄλλὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν χώραν του, εἰς τὴν ὕπαιον ὁ γαλλικὸς στρατὸς μετ' ὀλίγου θὰ εἰσβάλῃ. Εἶναι δὲ ἀναξίον νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν ῥηφικινδυνεύει τὸ πᾶν διὰ τὴν τιμὴν του.

Μετ' οὗ πολὺ ἦλθε καὶ ὁ Μαρτίνος, πλήρης ἀγανακτικῆς. — Ὁ βασιλεὺς ἡμῶν δὲν θὰ ὑποφέρῃ μίαν τοιαύτην προσβολήν! ἐξεφώνησε — ναι, δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ πράξῃ τοῦτο. Μετὰ τοῦτο διηγήθη εἰς τὴν μητέρα του τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου.

— Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκ τοῦ γραφείου του καὶ ὁ πατὴρ καὶ ἐκεβεβαίωσε τοὺς λόγους τῶν νεανίσκων, εἰπὼν, « Νομίζω καὶ ἐγὼ, ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀφεύκτως πόλεμον, καὶ πόλεμον αἱματηρὸν, διότι ἔχομεν νὰ πολεμήσωμεν κατὰ στρατοῦ μεγάλου καὶ καλῶς γυμνασμένου.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν διεδόθη εἰς τὴν πόλιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς Ἑλμας, καὶ ὁ λαὸς συνέρρευεν εἰς τὰς ἐδρὰς, διὰ τῶν ἰπῶων ἐμελλε νὰ διέλθῃ. Μεταξὺ τοῦ πλήθους ἦσαν καὶ οἱ δύο φίλοι μας μετὰ τῶν γονέων των. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τῶν ἀντικτόρων ὁ λαὸς ἐζητωκισαύραζε λέγων, « Ζήτω ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος! Εἰς τὰ Παρίσια! εἰς τὰ Παρίσια! »

Ὁμοίως ἔπραζον οἱ κίτοικοι τοῦ Βερολίνου, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς ἀγανακτικῆς αἰσῆς των μὴ γνωρίζοντες, ὅτι χιλιάδες ἐξ αὐτῶν θὰ ἔκλιτον καὶ ἐμεινανσφόρουον πενθούντες τοὺς ἀγαπῆ τοὺς αὐτῶν, οἵτινες ἐμελλαν νὰ κέσωσαν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης.

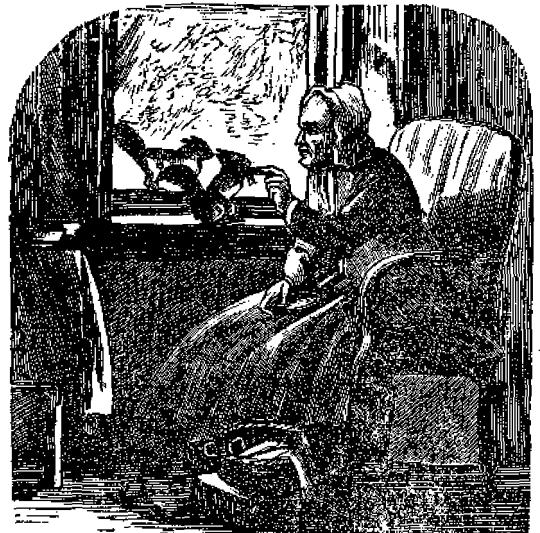
Τοιαύτην ἡμέραν, καθὼς αὕτην, δὲν βλέπει τις εἰμὴ ἀπὸ εἰς 100 ἔτη, — εἶπεν ὁ πατὴρ ἐνῶς ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ τῆς συζύγου του. Οἱ Γάλλοι πρέπει νὰ τὸ συλλογιθῶσι καλὰ, διότι καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ πολεμήσωσι κατ' αὐτῶν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐξεδόθη διάταγμα, διὰ τοῦ

ὁποῦ ὁλόκληρος ὁ στρατὸς ἐκαλεῖτο εἰς τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος. Ὅταν δὲ ἐφθασεν ἡ εἰδήσις, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα Γερμανικὰ Κράτη δὲν ἤθελον νὰ μένωσιν οὐδέτερα, ἀλλ' ἀπεφάσιον νὰ συμπολεμήσωσι μετὰ τῆς Πρωσσίας κατὰ τῆς Γαλλίας, ὁ ἐνθουσιασμός τῶν πολιτῶν ἦτον ἀπερίγραπτος.

Ἐνῶ δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐσπευδεν ἐτοιμαζομένη, οἱ πολῖται τοῦ Βερολίνου ἤρχισαν νὰ κἀμνωσιν ἄλλας προετοιμασίας πρὸς βοήθειαν τῶν πληγωμένων καὶ ἀσθενῶν στρατιωτῶν, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες προσέφερον ἑαυτοὺς εἰς τὸ φιλόφθωρον τοῦτο ἔργον — οὐδεὶς ἤθελε νὰ φανῇ κατώτερος τοῦ ἄλλου εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον. Καὶ αὐτὰ τὰ πανεπιστήμια ἐκλεισθήσαν. Εἰς τῶν καθηγητῶν ἐγραφεν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τῶν παραδόσεων του, « Ἐπειδὴ οἱ φοιτηταὶ ἤδη ἔχουσιν ἄλλο τι καλύτερον νὰ πράξωσιν ἢ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἀπὸ σήμερον παύω τὰς παραδόσεις μου. » Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ λοιποὶ καθηγηταὶ οἱ δὲ φοιτηταὶ κατὰ ἑκατοντάδας κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἐθελονταί.

(ἀκολουθεῖ.)

Οἱ δύο Σκίουροι καὶ ἡ καλὴ γράφια.

Ἀποτελέσματα καλῆς περιποιήσεως.

Βλέπετε τὰ δύο ἐκεῖνα μικρὰ ζῶα λαμβάνοντα καὶ τι ἀπὸ τὴν χεῖρα γριάς καθημένης πλησίον εἰς τὸ παραθύρον; Ὀνομάζονται Σκίουρον εἶναι ζῶα ὀρατὰ μὲ ἄσπρον φεντωτὴν καὶ τόσον γρήγορα, ὥστε κηδῶσιν ἀπὸ δένδρον εἰς δένδρον ὡς ἀστραπὴ τρέφονται δὲ ἀπὸ καρυδία: ὅθεν καὶ εὗρισκονται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν δάσκη καρυδιῶν ἐξημεροῦνται δὲ εὐκόλως καὶ τότε ἔρχονται καὶ λαμβάνουν τὴν τροφὴν των

ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς πολλοὺς δημοσίους κήπους τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν πολλοὶ σκίουροι ἐπιβλαβεροὶ ἔχοντες δὲ κατασκευασμένους δι' αὐτοὺς μικροὺς οἰκίσκους ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅπου κοιμῶνται καὶ γεννοῦν· τρέφονται δὲ ταχικῶς ὑπὸ τοῦ φύλακος. Εἶναι δὲ δειλὰ ζῶα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται εἰς σκόλους νὰ ἐμβαίνουν εἰς τοὺς τοιοῦτους κήπους.

Τὰ μικρὰ παιδία καθ' ἑκάστην πηγαίνουν εἰς τοὺς κήπους τούτους νὰ παίξουν καὶ φέρουν κατὰ τι νὰ φιλέωσιν καὶ τοὺς μικροὺς ἐκείνους σκίουρους, ὡς λ. χ. καρύδια, φουντούκια, ἀμύγδαλα, ἀστραγάλια καὶ ἀκόμη καὶ ψωμίον.

Εἶναι περίεργος ἡ πρόνοια τοῦ μικροῦ τούτου ζῴου, ὅτι δὲν ἔχει ὄρεσιν νὰ φάγῃ, σκάπτει καὶ τὸ κρύπτει εἰς τὴν γῆν· καὶ ὅταν πεινᾷ ἀνασκάπτει καὶ τὸ πρῶτον εὐρίσκει δὲ τὸ μέρος διὰ τῆς ὑσφρήσεως, διότι ἔχει πολλὰ ὀσφρητικὰ ὄργανα.

Ἡ καλὴ γραία τῆς εἰκονογραφίας μας κατώρθωσε διὰ τοῦ περιποιητικοῦ τῆς τρόπου νὰ ἐξημερώσῃ τὰ δύο ἐκείνα δειλὰ ζῶα, καὶ ὁσάκις τὰ ἐκάλει ἔτραχον πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ παράθρονον καὶ ἐλάμβανον ὀλίγον ἄρτον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς.

Πόσον ἀρητηρῶ εἶναι νὰ βλέπῃ τις ὄχι μόνον ποὺ δια ἀλλὰ καὶ ἠλικιωμένους νὰ διώκουν καὶ μάλιστα νὰ τυραννῶν τὰ ζῶα, τὰ πτηνὰ, τὰς μυίας—νὰ βάζουν σκόλους· νὰ μάχωνται μὲ ἄλλους, ἢ μὲ γάτας ἢ νὰ δάγουν πλοτενεκίδες εἰς τὰς οὐράς των καὶ νὰ τὰ τρομάζουν! Ὁ Θεὸς δὲν ἀρέσκειται εἰς τὴν σκληρότητα, ἀλλ' ἀγαπᾷ νὰ βλέπῃ τὰ λογικὰ του πλάσματα, τὰ ὅποια ἐπλασθῆσαν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδικῆν του, νὰ ἦναι εὐσπλαγχνὰ πρὸς τὰ λοιπὰ κτίσματα του, ὅπως ἂν εἶναι εἰς αὐτὰ. Μικροὶ μὲ φίλοι· ἐστὲ φιλόανθρωποι—πρὸς ὅλα τὰ ζῶα.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθ.)

Λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, πῶς ἠδρετὰ τὰ ἀστρονομικὰ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων; Δὲν εἶναι ἑραῖον καὶ εὐχάριστον μάθημα;

Εἴμεθα ἀκόμη εἰς τὸν ἥλιον, τὸν Δοτῆρα καὶ Δεσπότην πάσης ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς μας· δεῖν πρέπει νὰ ἠξέβητε, ὅτι ἀνευ τοῦ ἡλίου, οὔτε φυτὸν, οὔτε ζῶον καὶ ἐπομένως οὐδ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος βίναται νὰ ζῆσθ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐνεργεῖ δὲ τοῦτο διὰ τοῦ φωτός καὶ τῆς θερμότητός του. Ὅθεν καὶ περὶ τούτων θὰ εἰπωμεν ὀλίγα.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ. Ὅλοι γνωρίζομεν ἐκ πείρας τι εἶναι θερμότης, καὶ ὅτι αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὸν ἥλιον ἢ ἀπὸ σώματα καιόμενα.

Ὁ ἥλιος λοιπὸν εἶναι σῶμα καῖον; θὰ ἐρωτήσωσι πολλοὶ τῶν μικρῶν μας ἀναγνώστων.

Μάλιστα, φίλοι μου—καὶ ἡ θερμότης τοῦ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἐὰν ἡ γῆ μας, ὅπως ἔχει, ἐβάλετο ἐπὶ τοῦ ἡλίου διὰ μιᾶς ὄχι μόνον τὰ ὕδατα τῶν θαλασσῶν καὶ ὠκεανῶν καὶ ποταμῶν θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἀεροειδῆ κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ χῶμα καὶ αἱ πέτραι καὶ αὐτὰ τὰ μέταλλα θὰ ἀνεβύοντο καὶ θὰ ἐγέναντο ἀέρια! Τόσον μεγάλη εἶναι ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου, ὥστε δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ—μόνον ὑπολογίζεται. Ἴσως δονηθῆτε νὰ σχηματίσῃτε μικρὰν τινα ἰδέαν περὶ τούτου, ὅταν ὡς εἶπω ὅτι ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ θερμότης, τὴν ὅποιαν ἐκπέμπει ὁ ἥλιος, εἶναι ἴση μὲ δύο τριλιονίων βαθμοὺς, ἡ γῆ μας λαμβάνει μόνον τὸ ἐν δεκατριλιονιστημύριον αὐτῆς! καὶ ὅμως καὶ τὴ ἐλάχιστον τοῦτο μέρος τῆς θερμότητος εἶναι ἱκανὸν νὰ ψῆσῃ κρέας καὶ αὐγὰ σκληρὰ, εἰς τινα μέρη τῆς διακεκαυμένης ζώνης. Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, ὁ περίφημος ἀγγλος ἀστρονόμος Ἐρσχαλ, ἔθεσεν εἰς τὴν ἄμμον εἰς βάθος τεσσαρῶν δακτύλων κομματὰ κρέατος ἐντὸς διπλοῦ ὕελίνου κλωθίου καὶ μετ' ὀλίγον ἐψῆθησαν διὰ μόνης τῆς θερμότητος τῶν ἠλιακῶν ακτίνων. Ἐπίσης καὶ αὐγὰ ἔχωσαν ἐντὸς τῆς ἄμμου καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐψῆθησαν. Τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ μεγίστου τῆς θερμότητος ἐλάχιστον μέρος λαμβάνουσιν οἱ ἄλλοι πλανῆται, κομητὰ κλ. τοῦ ἠλιακοῦ μας συστήματος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διαδίδεται εἰς τὸ ἀχανές—ὅπου κατὰ τὸ φαινόμενον χάνεται.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς, τοὺς ὁποίους ἔκαρναν οἱ ἀστρονόμοι, ὁ ἥλιος μεταδίδει τὴν θερμότητα εἰς πᾶν δευτερόλεπτον δοχὴν θὰ εἶδον 11,600,000, 000,000,000 τάναι λιθανθράκων, ἧτοι ἀπαιτοῦνται ὀκτάκις περισσότεροι γαιάνθρακες παρ' ὅσοι εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν γῆν μας, διὰ νὰ δώσωσι τὴν θερμότητα, τὴν ὅποιαν ὁ ἥλιος μας μεταδίδει εἰς 89 μόνον δευτερόλεπτον! Πόσον ὑπερβαύματα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ! Ποῖος ἡμπορεῖ νὰ τὰ κατανοήσῃ!

(ἀκολουθεῖ.)

Ὁ Οὐασιγκτῶν καὶ ἡ μήτηρ του.

Πολλὰ ἀνέκδοτα ἐγράψαμεν περὶ τοῦ Οὐασιγκτῶνος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· τὸ ἐξῆς εἶναι ἐν τούτων. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐπιτυχούς πολέμου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων, ὅστις ἦτο ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος του ἐπέστρεψε θριαμβευτικῶς εἰς τὴν μητρικὴν νίκαν, τιμώμενος καὶ ἀνοσημώμενος παντοῦ ὅπου διέβαιναν ὡς σωτὴρ τῆς πατρίδος του καὶ ὡς ὁ μέγιστος ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς του. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὴν

μέρος, ἔκου ἑκατοικοῦσεν ἡ μήτηρ του, εὗρε μέγα πλῆθος ἀνθρώπων συνηθροισμένων ἐκεῖ διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶσι καὶ τὸν συγχαρῶσιν· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ πλῆθους ἐκείνου ἴστατο καὶ ἡ μήτηρ του. Ὁ Οὐάσιγκτων χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὰς ἄλλας πρὸς αὐτὴν κατ' ἐλθεῖαν διτηθῶνθη καὶ τῇ προσέφερε τὰ σεβάσματά τε. Ἐνῶ δὲ ἐκείνη τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὸν κατεφιλεί, εἶπεν εἰς τινὰς, οἱ ἄποιοι τὴν συνεχαίροντο διότι εἶχε τὸσον εὐγενῆ υἱόν, ἢ Ὁ Γεώργιος πάντοτε ἦτο ἡμέτερον παιδίον.*

Καὶ τῷ ὄντι, δεῖξάτέ με ἐν εὐπειθῆς καὶ ἁπλῶν παιδίον, καὶ θέλω οἷς δεῖξει ἕκα χρηστὸν πολίτην· διότι ἡ πρὸς τοὺς γονεῖς ὑπακοή εἶναι ἡ βῆσις τῆς πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πατρίδος.

Τέσσαρα πολὺ μικρὰ
Μὲ ἀισθήσεις καὶ πνοὴν
Εἶναι πλέον γνωστικὰ
Ἀπὸ τ' ἄλλα εἰς τὴν γῆν.

Μύρμηξ.

Βλέπεις τὸν μύρμηκα αὐτόν;
Ζωόφιον πολὺ μικρὸν;
Ἰδέ τον πόσον ζωηρῶς
Τὸ θέρος καὶ ἐπιμελῶς
Ἐννοσχεῖται ἀρετὴν
Γιὰ νὰ συνάξῃ τὴν τροφήν.

Χαιρογοβύλιον.

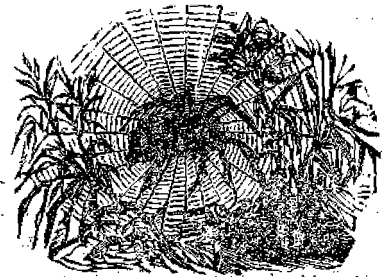
Τὸν χαιρογοβύλιον ἰδὲ,
Καὶ θυμάσθου, ὦ ἀγαθὲ.

Ποία ἡ δύναμις αὐτοῦ;
Καὶ ὄμως ἐπὶ ὕψηλῳ
Βράχου τὸν οἶκον ἀτραλιῶς
Κτίζει καὶ λίαν εὐπρεπῶς

Ἀκρία.

Εἰς τὰς ἀκρίδας ἡγεμῶν
Οὐδ' ἄρχων εἶναι παντελῶς
Βαδίζουσι πλὴν ὄλαι ὁμοῦ,
Ἐν τάξει μετ' ἀλαλαγμοῦ,
Ὡσάν γενναῖός τις στρατὸς
Κατὰ ἐχθροῦ πίπτων σφοδρῶς,

Ἀράχνη.

Ἡ δὲ ἀράχνη σταθερῶς
Κρατεῖτ' ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς,
Καὶ μένει ὀθιω τακτικῶς
Τῶν ἀνακτόρων φοιτητῆς.
Μημῆθητ', φίλοι, αὐτὰ!
Τὰ ζωὰ τὰ πολὺ σοφά.

Α. Α.

ΜΕΛΙΤΟΦΟΡΟΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Ἐν Μεξικῷ ὑπάρχουσι μελιτοφόροι μύρμηκες, περιῶν ἐνησχολήθη ἑσχατῶς ἡ ζωολογικὴ εἰταιρία τοῦ Βελγίου, ἀλλὰ τὰ μέλι τοῦτο δὲν παράγουσιν ἀδιαφόρως πάντες οἱ τοῦ εἶδους τοῦτου μύρμηκες. Ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν τάξις καλουμένη ἐργατικὴ, κατασκευάζουσα τὴν φωλεάν καὶ φέρουσα τὴν πρώτην τοῦ μέλιτος ὄλην, ἣν καταθέτουσιν εἰς ὀρισμένον μέρος· οὗτοι δ' εἰσὶ μέλανες καὶ πολλῶν μείζονες τῶν λοιπῶν· ἄλλη δὲ τις τάξις καλεῖται μεταχομιστικὴ, ἣν παραλαμβάνουσα τὸ μέλι ἀπὸ τῆς ἀποθήκης τῆς

ὑπὸ τῆς πρώτης σχηματισθείσης τὸ φέρει εἰς τὰς μελιτοκομοὺς, αἵτινες κεῖνται ἐν τῷ κέντρῳ τῆς φωλεᾶς εἰς βάθος 60-80 ὑφεκατοστομέτρων ὑπὸ τὴν γῆν. Αἱ μετακομιστικαὶ εἶναι χρώματος ἀνοιχτῆ φασφ. Τὴν τρίτην τάξιν ἀποτελοῦσιν αἱ μελιτοκομοὶ, ἔχουσαι τὸ αὐτὸ μὲν τὰς μετακομιστικὰς χρώμα καὶ ὁμοιάζουσαι αὐταῖς κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν μελῶν, ἀλλ' εἰς τοῦτο μόνον περιορίζεται ἡ ὁμοιότης, διότι αἱ τελευταῖαι ἔχουσι κοιλίαν εἰκοσάκις, μεγαλειτέραν τοῦ λοιποῦ σώματος, ὅθεν εἶναι καταδεδοικαζμένα εἰς ἐντελῆ ἀκίνησιαν αὐτῆ δὲ ἡ κοιλία εἶναι ὁ περιέχων τὸ μέλι σάκκος. Διέρχονται τὴν ζωὴν ἐπὶ εἶδος; τὰπητος κατασκευασμένου ἐξ ἑνῶν φυσικῶν οὐσῶν μετὰ λεπτότητος καὶ τέχνης συμπειλεγμένων ἔνθα οἱ τῆς δευτέρας τάξεως μάρμηκες φέρουσι εἰς αὐτὰς τὴν τροφήν ἀλλ' ἡ μεγάλη αὐτῆ κοιλία σχηματίζεται διὰ τῆς ἡλικίας· διότι κατ' ἀρχὰς ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς λοιπὰς. Τὸ μέλι τοῦτο ἐπιζητεῖται πολὺ ὑπὸ τῶν ἀγρίων, οὐχ ἦτιον δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων λέγεται δὲ ὅτι εἶναι ἐξαιρετον, ὑπάρχουσι ὅμως καὶ οἱ κατηγοροῦντες αὐτὸ.

Πυθαγόρας

Ἐσπερινὴ προσευχὴ.

—Ζητῶ συγγνώμην, —εἶπεν ἡ κορία Β. εἰς μερικὰς φιλικανάδας τῆς, αἱ ὁποῖαι ἤλθον νὰ ἀπεράσωσι τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς. —Θὰ σὰς ἀφήσω δι' ὀλίγας στιγμὰς, διότι εἶναι καιρὸς νὰ βάλω τὸν μικρόν μου Γεώργιον εἰς τὸ κρεβδᾶτι.

—Αἶ, καὶ δὲν λέγεις τῆς ὑπερστρείας νὰ τὸν βάλῃ; —εἶπεν ἡ φίλη τῆς Ζ; —Δὲν ἔμπορεῖ τάχα ἐκείνη νὰ τοῦ βάλῃ τὰ νοκτικά του καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὸ κρεβδᾶτι, μόνον πρέπει νὰ διακόψῃς τὴν συναστροφήν μας καὶ νὰ ὑπάγῃς σὺ; Ἐκτὸς τούτου τὰ παιδία κακωμάθαινον οὕτω πως καὶ τότε ἡ δυστοχὴ; μήτηρ δὲν θὰ ἔχῃ καιρὸν οὐδὲ ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἡ ὑπηρετρεία, —φίλη Ζ, —ἀπεκρίθη ἡ κορία Β. Δὲν δύναται νὰ κάμῃ ὅ,τι μία μήτηρ εἰς τοιαύτας περιστάσεις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκδόσῃ καὶ ἐνδόσῃ μόνον τὸ παιδίον, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότατον καὶ νὰ τὸ δηγῆσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ—τὰ χριστιανικά του καθήκοντα πρὶν πλαγιάσῃ. Ὅθεν σὰς ζητῶ καὶ πάλιν συγγνώμην δι' ὀλίγας στιγμὰς.

—Πόσον παράτενος γυναῖκα εἶναι ἡ κορία Β; —εἶπεν ἡ κορία Ζ. πρὸς τὰς ἄλλας κορίας—πάντοτε μὲ τὴν θρησκείαν τυραννεῖ τὸν ἀτυχῆ Γεώργιον, ὡς νὰ ἦτο εἰς κατάστασιν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο παιδίον νὰ ἐνοῶν τὰς διδασκαλίας αὐτῆς.

—Λοιπὸν, ἀγάπη μου, —εἶπεν ἡ κ. Β. εἰς τὸν μικρόν Γεώργιον, εἰσελθούσα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὕκνου, —εἶναι καιρὸς νὰ κοιμηθῆς.

—Μάλιστα, καὶ ἀπόψε, ὡς βλέπεις, μήτηρ, ἐξεδύθηκα καὶ ἔβαλα τὸ νοκτικόν μου ὑποκοκμισσον μόνος. Εἶμαι μεγάλον παιδίον τώρα.

—Ἐδγε, τέκνον μου. Ἐλθέ τώρα νὰ εἴπῃς τὴν προσευχὴν σου.

Ὁ Γεώργιος ἐγονάτισε ἐμπροσθεν τῶν γονάτων τῆς μητρός του, ἔκοψε τὴν κεφαλὴν καὶ θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπρόφερε τὴν ἐξῆς βλαχέαῖαν προσευχὴν. «Σὲ εὐχαριστῶ Θεέ, ὅτι μὲ ἐφύλαξες ὑγιὴ ὅλην τὴν ἡμέραν—ὅτι ἔχω τόσα καλὰ καὶ πολλὰ παιγνίδια νὰ παίζω—ὅτι δὲν εἶμαι τυφλὸς καθὼς ὁ πτωχὸς ἐκεῖνός ἀνθρώπος, τὸν ὁποῖον εἶδον σήμερον εἰς τοὺς δρόμους, ἀλλὰ βλέπω νὰ περικταῖω καὶ νὰ τρέχω καὶ νὰ παίζω μὲ ἄλλα παιδία—Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν μου μητέρα καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ προφυλάτῃς τὸν ἀπόντα πατέρα μου ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν ἐδῶ—νὰ συγχωρήσῃς ὅλα τὰ σφαλματα μου καὶ νὰ ἐδλογήσῃς τοὺς ἀγαπητοὺς μου γονεῖς, καὶ ὅλους τοὺς φίλους μου, —καὶ νὰ μὲ βοηθῆς; νὰ ἦμαι πάντοτε καλὸν παιδίον, διὰ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. »

Μετὰ τὴν μικρὴν ταύτην δέησιν ὁ Γεώργιος ἐσηκώθη, ἐφίλησε τὴν μητέρα του καὶ ἀνέβη εἰς τὴν κλίνην. Ἡ δὲ καλὴ τῆς μήτηρ ἀφοῦ τὸν ἐφίλησε καὶ τοῦ εὐχῆθη καλὴν νύκτα ἐπανέστρεφεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐπέρας τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐσπέρας μὲ τὰς φίλας τῆς.

Ἐὰν ἄσασαι-αἱ μητέρες, μας ἐξετέλουν ἀκριβῶς τὰ πρὸς τὰ τέκνα των θρησκευτικὰ των καθήκοντα δὲν θὰ ἔβλεπε τις τόσην ἀνυποταξίαν καὶ κακοῦθιαν μεταξὺ τῶν παιδίων, ὅσην βλέπομεν σήμερον. Ἐἴθε νὰ ἔλθῃ ταχέως ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν αἱ μητέρες καὶ πατέρες μας θὰ προτιμῶσι τὴν κατ' οἶκον ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των ἀπὸ τοὺς χοροὺς, τὰ θεάτρα καὶ τὰς

ποικίλας άλλας διασκεδάσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρὸς ζημίαν τῆς οἰκογενείας των συγχάζουσι καὶ εὐρίσκουσι σήμερον εὐχαρίστηρον.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΪΣΤΟΡΙΚΑ.

ΑΣΙΑ.

(18. προηγούμενον αριθμὸν.)

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὡς εἶπον ἐν γίνετι δλίγα τινὰ περὶ τῆς μεγίστης τῶν Ἠπειρῶν τῆς γῆς.— τῆς Ἀσίας εἰς τὸ παρὸν ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω μερικὰ ἀκόμη, πρὶν ἢ ἔμβω εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἱστορίας τῆς πρώτης ἐκείνης κοιτίδος τοῦ ἀνθρώπου γένους.

Ἡ Ἀσία, ὡς εἶπον, ὅτι εἶναι ἡ μεγίστη καὶ πολυανθρωποτάτη Ἠπειρος τῆς γῆς, καὶ εἶναι ἀληθές· διότι παρέχει 18 ἑκατομμ. τετραγωνικῶν μιλίων, ἤτοι τὸ ἕν περὶπου τρίτον τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς! Ἐχει δὲ σχῆμα ἀκανώνιστου τετραγώνου, ὅπως δόνασθε νὰ ἴδητε παρατηροῦντες εἰς ὁποιοδήποτε χάρτη. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς προσέτι εἶναι μέγιστος· ἀναβαίων εἰς 500 ἑκατομμύρια ψυχῶν, ἤτοι σχεδὸν τὸ ἕμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Ἰὸ κλίμα προσέτι τῆς Ἀσίας εἶναι ποικιλώτατον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς καταιφουμένης καὶ φθάνον μέχρι τῆς καρδίας τῆς διακαυμένης. Οἱ ποταμοὶ τῆς εἶναι κατώτεροι κατὰ τὸ μέγεθος μόνον τῶν ποταμῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ τὰ ὄρη τῆς ὑπερέχουν κατὰ τὸ ὕψος πάντα τὰ ὄρη τῆς γῆς.

Ἐχει προσέτι μεγάλας λίμνας, ἐκτεταμένας πεδιάδας καὶ εὐρείας ἐρήμους.

Ἐν αὐτῇ φύονται τὰ ἐκλεκτότατα ἄνθη, τὰ γλυκύτατα ἀρώματα καὶ τὰ πολυτιμώτατα μύρα.

Ἡ Ἀσία εἶναι ἡ γεννήτειρα γῆ τοῦ ἵππου, τοῦ ταοῦ, (παγωνίου) τοῦ φασιανοῦ καὶ τῶν κατοικιδίων ὄρνιθων. Ἐν γένει δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν εὐρίσκει τις πᾶν ὅτι μεγαλοπρεπὲς συνδεσμένον μετὶ παντός ὄραιου.

Ἱστορικῶς προσέτι καὶ ἠθικῶς ἡ Ἀσία εἶναι θαυμασίος τόπος. Ἐνταῦθα ἐδημιουργήθη τὸ πρῶτον ζεῦγος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐδῶ ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου γένους ἀρχεται.

Εἰς τὴν Ἀσίαν συνεστήθησαν καὶ ἐκεῖ εὐρίσκουεν σήμερον τὰ μέγιστα κράτη ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ Κίνα μὲ τὰ 360 ἑκατομμύρια τῆς. — Ἡ Ἰνδία μὲ 200 ἑκατομμύρια. Ἐνταῦθα εἶχαν τὴν ἀρχὴν τῶν οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐστάθησαν ὁ τρόμος τοῦ κόσμου. — Ἐδῶ οἱ Σαρακηνοὶ ἔτρεξαν τὸ ἔνδοξον αὐτῶν σταδίων. Ἐνταῦθα κατέφησαν ὁ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ. — Ἐδῶ εἶναι τὸ ὄρος Σινᾶ, ἡ Βηθλεὲμ καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ. — Ἐδῶ ἐβασίλευσεν ὁ

Δαβὶδ καὶ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡσαίας. — Ἐδῶ ὑπῆρξαν τὰ Σέδομα καὶ τὰ Γόμορρα. — Ἐδῶ ἐκτίσεν ὁ Σολομὼν τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνταῦθα τέλος ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη τὸ κατὰ σάρκα. Ἐξῆς καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Ἀσίαν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν τῶν αἰθρησκειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν ἐν τῷ κόσμῳ— ἤγουν ὁ Βουδισμὸς, Λαμαϊσμὸς, Χριστιανισμὸς καὶ Μωαμεθανισμὸς. Ἡ Ἀσία ἐπομένως ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἶναι χώρα πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ὅπως θὰ ἴδωμεν, ἔταν εἰσελθόμεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.)

Ὅταν τὸ ρόδον ἦναι ἄγριον, ἔχει μόνον πέντε φύλλα· ἀκολουθῶν δὲ καλλιεργούμενον ἀποκτᾷ πλειότερα, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ ἡ ἀληθὴς ὀραϊότης αὐτοῦ.

Γινώσκονται μέχρι τοῦδε πλειότερα τῶν διακοσίων εἰδῶν ἐκ τοῦ γένους τῶν ρόδων, καὶ δια ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἀπὸ τῆς Καριταίας καὶ Ἰαπωνίας μέχρι τῶν δυτικῶν παραλιῶν τῆς Ἑυρώπης. Εὐρίσκονται δὲ τινὰ καὶ εἰς τὴν βόρειον ἡμερικὴν. Οὐδὲν ἐκ τούτων περιλαμβάνεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη μέχρι τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ δλίγιστα ὑπερβαίνουσι τὰ ὄρια ταῦτα· ἅπαντα εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Ἑυρώπης μέρη εἶναι ἄγρια.

Εἰς βλας τὰς ἐποχὰς καὶ ὀφ' ὄλων τῶν λαῶν τὸ ρόδον ἐθεωρήθη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνθέων.

Οἱ Ἕλληνες τὸ ἀφίερωσαν εἰς τὴν Ἀφροδίτην. Κατὰ τὴν μυθολογίαν τοῦτο ἦτο λευκὸν τὸ πρῶτον, ἐχρωματίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀδάμιδος ἢ ὑπὸ τοῦ Ἐρωτος, ἢ προσέτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν δακτύλων τῆς Ἀφροδίτης, ἢ ἀκανθὰ τις ἐτραυματίσεν.

Ἄλλοι πάλιν περιποιῶντες τιμὴν τῷ Βάκχῳ, εἰς αὐτὸν ἀποδίδουσι τὴν παραγωγὴν του. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Gessner

Ἔ Τότε δ' ἐξεκένωσεν τὴν φιάλην (ὁ Βάκχος) καὶ γελᾶσας, ἐπανήρχισεν νὰ διηγῆται, τίνι τρόπῳ ἔδωκε βλάστησον εἰς τὸ ρόδον.

«Ἐπεθύμουν, λέγει, νὰ ἀλλάξω, νέν τινά νόμφην ἢ ώραία φυγὰς ἐπέτα μετ' ἐλαφροῦ ποδὸς ἐπὶ τῶν ἀνθέων παρατηροῦσα δ' ὄπισθεν αὐτῆς, ἐμειδιά κακεντρεχῶς, βλέπυσά με κλονοῦμενον καὶ καταδιώκοντα αὐτὴν σφαιερῶ ποδί. Μά τὴν Στύγα δὲν ᾔθελον ποτὲ καταλαβεῖ τὴν ώραίαν ταύτην νόμφην, ἀντὰ φορέματα αὐτῆς δὲν ἐμπλέκοντο εἰς ἀκανθώδη τινὰ βάτον. Γοητευμένος πλησιάζω αὐτὴν. Ὁραία, τῆ λέγω, εἶμαι ὁ Βάκχος, θεὸς τοῦ οἴνου καὶ τῆς εὐθυμίας, αἰωνίως νέος.

«Ἐβίβα τότε διὰ τῆς ράβδου με τὴν βάτον, διατάξας νὰ καλυφθῇ ὑπ' ἀνθέων, τὰ ὅποια νὰ μιμηθῶσι τὸ ἀετέραστον ἐρύθημα τῆς νόμφης καὶ νὰ ἔχωσι τὴν γροῖάν τῆς αἰδοῦς τῆς ἐπικαθημένης ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς.

«Διέταξα, καὶ παρευθὺς τὸ ρόδον ἀνεφύη.»

—Ἐν ἀρχῇ.—λέγει ἕτερός τις μῦθος,— ἦτο ἡ ἀγδῶν ἦεις ἔψαλλε τὴν λέξιν τσοουκού! ἐνῶ δὲ ἔψαλλε, πανταχοῦ ἐφαίνοντο ἀγροί, καὶ ἐδάστανον ἴα καὶ μαργαρίται.

«Ἀυτὴ ἐκέντησε μὲ τὸ ῥάμφος τὸ στήθος τῆς, τὸ δ' ἐρυθρὸν αἷμα ἔρρευσε καὶ ἐκ τοῦ αἵματος ἐξῆλθεν ώραία ρόδωνις, ἐπὶ τῆς ὑποίας καθήμενὴ ἔδει τοὺς ἔρωτάς τῆς.»

Τὸ ρόδον ἐν γένει εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ώραιότητος, τῆς χάριτος, τῆς ἀνθηρότητος καὶ τῆς τρυφερότητος. Τὸ λευκὸν ρόδον εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς παρθενίας καὶ τῆς ἀθωότητος, τὸ ἐρυθρὸν τὸ τῆς ἀγάπης τὸ ρόδον τῶν τεσσάρων ἡρῶν τοῦ ἔτους τὸ τῆς ώραιότητος πάντοτε ἀκμαζούσης, τὸ εὐάδες τῆς ἐξάφως καὶ τῆς ἡδυπαθείας, τὰ δ' ἐκατόφυλλον τὸ σύμβολον τῶν χαρίτων.

Τὸ ρόδον ἐπίσης θεωρεῖται ὡς εἰκὼν τῶν ἐφημέρων ἡδονῶν τῆς ζωῆς, διότι ταχέως παρακμάζει.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐκαλλίεργον τὸ ρόδον μετ' ἐμπειρίας συνῆγον τὰ μύρα αὐτοῦ, ἐσχηματίζον στεφάνους, καὶ ἐκόμουν τὰς ἀμάξας τῶν θρισμῶν, τοὺς γαμηλίους παστοὺς, τὰς κάλπας καὶ τοὺς τάφους.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ρόδων, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ μύρον τοῦ ρόδου, ἐμπόρευμα ἀρκούντως οπουδαῖον διὰ τὴν ἀνατολήν, παράγεται ἐν Ῥωμέλῃ. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης, οἵτινες ἐν γένει εἶναι οἱ τὰ μάλα ἐπιδοθέντες εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀνθους τοῦτου, καλλιεργοῦσι μετὰ μεγίστης ἐμπειρίας τὸ εἶδος τοῦ ρόδου, ἐξ οὗ ἐξάγεται τὸ μύρον. ὅπερ θεωρεῖται δικαίως ὡς τὸ πρῶτιστον, τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων, μ' ὅλον ὅτι τὸ ἀντικαθιστάσι συγγόντερον δι' ἄλλων ἀρωματικῶν προπαρασκευῶν, ἐν αἷς διάφοροι εὐάδες εὐαίαι ὡς ἡ τοῦ γερανίου, τὸ

ὅποιον εὐωδιάζει ὡς ρόδον κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτον.

Τὸ ρόδον τοῦτο ἔχει 20—25 φύλλα, βαφὴν διαφανεστάτην καὶ γεῦσιν πικράν. Τὸ φυτόν, τὸ ὅποιον τὸ παράγει καὶ τὸ ὅποιον κόπτεται εἰς ἓν μέτρον καὶ 30 ἑκατοστά ὄψους, ἀνθεῖ ζωηρὸν καὶ ἀφρονον εἰς γαῖα: ἀργιλλώδεις.

Ἡ ποιότης τοῦ ρόδου ἀλλάσσει κατὰ τὴν φύσιν τοῦ χώματος, καὶ αἱ διάφοροι ποιότητες τοῦ μύρου ἐκτιμῶνται ἀναλόγως τῆς εὐωδίας του. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι οὖν τὸ ἐχθόλισμα αὐτοῦ πῆγνυται ἀλλαχοῦ μὲν εἰς 15 βαθμοῦς, ἀλλαχοῦ δὲ εἰς 5. Τὸ μύρον τοῦ ρόδου ἐπωλεῖτο μέχρι πρὸ ἐλίγου 350 φράγγ, τὸ κιλόγραμμα.

Καλλιεργοῦνται καὶ ἐν Τουρκίᾳ ἄλλα εἶδη ρόδων, διὰ τῶν ὁποίων κατασκευάζουσι γλυκόσματα καὶ ἄλλα ἐδέσματα, ἀνα αἱ κυρία προσφέρουσιν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους.

I. Γ. Τζακίρογλου σ.
(Μέντωρι)

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ.

Ἐπὶ τῆς βουλειᾶς Γεωργίου τοῦ 3ου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ἔζη ἄνθρωπός τις πολλὸν πεπαιδευμένος καὶ ἐνάρετος, ὅστις ἦτο ὁ ἀνώτατος δικαστικὸς ὑπάλληλος τοῦ Κράτους.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχεν υἱὸν δέκα καὶ ἔξι ἐτῶν τὴν ἡλικίαν* μίαν δὲ ἑσπέραν πρὶν πλαγιάσῃ τὸν προσεκέλευσεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ τοῦ εἶπεν « Γέ μου, ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ φανερίσω τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας μου ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ* δύνάμει δὲ νὰ σοὶ τὸ εἶπω μὲ μίαν λέξιν. — ταπεινοφροσύνη. Ἐὰν δὲ καὶ σὺ, υἱέ μου, ἐπιθυμῇ: νὰ ἐπιτόχης ἐν τῷ βίῳ, μᾶθθε ταπεινοφροσύνην.»

ΑἶΝΙΓΜΑ.

Γνωρίζω ἓνα κοσμοπολίτην, ὅστις ἀδυσκόπως περιπλανᾶται. Τὸ πᾶν ἀφαιρεῖ, καὶ τὸ πᾶν ἀντικαθιστᾷ. Εἶναι ἀγαλός, πλὴν ἡμιεὶ βλαστὰς γλώσσας, καὶ κρίνεται ὁ πλεον εὐχλωττος ἀπὸ τοὺς ῥήτορας. Καθησυχάζει ὄλας τὰς ἔριδας, ὄλους τοὺς θορόβους, ὁ ποικνεῖ δὲ καὶ προάγει ὄλας τὰς διαφορὰς καὶ τὰς κρισολογίας. Διεγείρει τὴν ἀνδρίαν, καὶ τὴν δειλείαν ἐρεθίζει ἀνθίατατα εἰς ὄλα τὰ πελάγη, κατασπᾷ ὄλα τὰ ἀντιφράγματα, καὶ πῶποτε δὲν διατρίβει. Σμικροῖνει ὄλας τὰς γεωγραφικὰς διαστάσεις, ἀθέανει δὲ ὄλας τὰς ἠθικάς. Κάμνει τραχυτέρας ὄλας τὰς κοινωνικάς ἀνωμαλίας, ἢ, ἐξισάζει αὐτάς. Ἐχει δύνάμιν εἰς ὄλα τὰ ἐπιτηδεύματα. Προμηθεύει ἀνάπαυσιν, καὶ ἀποδίδωκε τὸν ὕπνον. Εἶναι ὁ κραταῖος βραχίων τῆς τυραννίας, καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ὁ ἐγγυητής. Ἡ

ἀρετὴ κεραιφρονεῖ αὐτὸν, καὶ μ' ἔλον τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ νὰ τῆς λείψῃ. Ἡ παρουσία τοῦ γεννᾶ τὴν ὑπερφανίαν ἢ δ' ἀπουσία τοῦ τὴν ταπεινώνει. Εἶναι θρασυθεῖς, προστακτικὸς, καὶ ἀναίσχυντος ἐνταυτῷ φίλον ἄνθρωπος καὶ πρόθυμος εἰς τὸ βοηθεῖν. Εἶναι τῶν φίλων ὁ ἀριστος, καὶ τῶν ἐχθρῶν ὁ κινδυνώδεστος· ὁ σφώκατος καὶ ὁ δλεθριώτατος, τῶν συμβούλων. Τοῦ μὲν ἀσώτου ἐρμῶνει τὰς γαίας καὶ τοὺς οἴκους· τὴν δὲ προβλεπτικὸν βοηθεῖ νὰ ἐπισωρεύῃ. Ἀθῶος αὐτὸς, διαφθεῖρει τὴν ἀθωότητα. Εἰς δλα τὰ ἐγκλήματα παρότρυνει, προστατεύει δλας τὰς κακίας, καὶ προσβάλλει δλας τὰς ἀρετάς. Εἶναι τὸ εἶδωλον παγκοσμίου λατρείας. Ἔθνη καὶ ἄτομα ζητοῦν νὰ κατέχωιν αὐτὸν ἀποκλειστικῶς, ἂν καὶ ἦναι ὁ ἀμοιβαῖος καὶ ἀναγκαῖος διερμηνεύς των. Ἐπιφέρει ἡδονὴν καὶ κόρον. Ἐξίσου χρησιμεύει εἰς τὰς φαντασιώδεις καὶ τὰς ἀληθεῖς χρείας, ὡς καὶ εἰς τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὰ πάθη. Δίδει τροφήν καὶ παίγνια εἰς τὴν νηπιότητα εἶναι δὲ τροφή καὶ παίγνιον εἰς τὸ γηρατεῖον. Φέρει ἄρτον εἰς τὸ στόμα τοῦ παραλυτικοῦ, καὶ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ δολοφόρου. Κωφάινει πρὸς τοὺς ἰκατεύοντας αὐτὸν πένητας, καὶ τρέχει ἀπρόσκλητος εἰς τοὺς καταχρωμένους αὐτὸν πλουσίους. Κάμνει πολλὰ συνοικεῖσια, καὶ διαираῖ πολυαριθμούς οἰκογενείας. Ἡ φυσικὴ αὐτοῦ διάθεσις εἶναι νὰ περιφέρηται ἀδιαιλίπτως. Ἀρμόζει πρὸς πᾶν εἶδος ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μ' ἔλον τοῦτο περιπλανᾶται. Ἄν ἔλθῃ πρὸς σέ, ἔρχεται διὰ νὰ φύγῃ. Ἄν τὸν κρατήσῃς, τίποτε δὲν χρησιμεύει, κοιμάται. Φρόντισε ὥστε νὰ ἐπιστρέψῃ, διότι τὰ πάντα ἐξεύρει νὰ κάμῃ· εἰς δλα ἐπιτυχάνει. Ἄν θέλῃς· ὑποργήματα, τίτλους, τιμὰς, ἢ καὶ ἀμαρτιῶν ἄφεσιν, διευθύνῃ πρὸς αὐτόν· γνωρίζει δλας τὰς κλεῖς. Εἴτε ἀδύνατος εἶσαι εἴτε δυνατός, ἐμπορεῖ νὰ σὲ κάμῃ Κρῆσον ἢ Ἴρον. Ὅποιος καὶ ἂν ἦσαι, ἐμπορεῖ νὰ σὲ εἰσαῖῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Χωρὶς αὐτοῦ πρίγκητες ἤθελον ἀναγκασθῆ νὰ κάμνωσι τὰ ἴδια των ὑποδήματα· ἡ δυσειδὴς Μάρθα ἤθελε μένει ἀνύπανδρος· ὁ Βουβάρδος ἤθελεν εἶσθαι χειροτέχνης· καὶ ἡ Ῥοδόπη ἤθελεν εἶσθαι σεμνὴ γυνή. Αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ μέσον παντὸς ἀγαθοῦ καὶ παντὸς κακοῦ. Ἐκαιοσε τὴν Κοπενάγην, καὶ ψυχοδόμησε τὴν Πετρούπολιν. Εἶναι ἀδρανὴς, καὶ μ' ἔλον τοῦτο κινεῖ τὰ πάντα. Εἶναι ἄψυχος καὶ ὁμοῦς ἢ ψυχὴ τοῦ κόσμου. Εἰς τὸ πλήρωμα τῆς δυνάμεώς του, ἂν θέλῃ νὰ χαρίσῃ υγιάν, στέλλει τὸν Ἰπποκράτην· ἂν θέλῃ νὰ περιφρονήσῃ τὸν θάνατον, ἀνεγειρεῖ πυραμίδας. Ἰελευταῖον, καίτοι ἀπὸ τὴν γῆν βλαστήσας, λογίζεται θεός. Ἄλλὰ περὶ τίνος λαλεῖς;

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

«Ὅστις ἀγαπᾷ παιδείαν, ἀγαπᾷ γνώσιν ἀλλ' ὅστις μισεῖ ἔλεγχον, εἶναι ἄφρων.» (παροιμ. ἰδ'. 1.)

«Ὁ δίκαιος ἐπιμελεῖται τὴν ζωὴν τοῦ κτήνους αὐτοῦ· τὰ δὲ σπλάγγνα τῶν ἀσεβῶν εἶναι ἀνελετήμονα.» (παροιμ. ἰδ'. 10.)

«Καλλίτερον πτωχὸν καὶ σοφὸν παιδίον παρὰ βασιλεὺς γέρων καὶ ἄφρων, ὅστις δὲν εἶναι πλέον ἐπιδεκτικὸς νοουθεσίας.» (Ἐκκλῆς. δ' 13.)

«Καλλίον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀκούῃ ἐπίπληξιν σοφοῦ, παρὰ νὰ ἀκούῃ ἄσμα ἀφρόνων.» (Ἐκκλῆς. ζ' 5.)

Λύσις τοῦ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ αἰνίγματος.

Καθρέπτῃς

ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Σουντίου.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Εἰς ποῖον μέρος τῆς Ν. Διαθήκης ἀναφέρεται, ὅτι καὶ ἐκ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῆς Ῥώμης τινὲς ἦσαν Χριστιανοί;

2) Διατί ἐχωρίσθη ὁ Παῦλος ἀπὸ τὸν Βαρνάβαν;

3) Ποσᾶκις ἐπεσκέφθη ὁ Παῦλος τὴν Κόρινθον, καὶ πόσον καιρὸν ἔμεινεν ἐκεί τὴν τελευταίαν φοράν;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων νὰ δηλώσωσι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, τὸ πολὺ, πολὺ ἔως εἰς τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου, τὴν ἀποβλήσαν των ἂν θὰ ἐξακολοθήσῃ τὴν συνδρομὴν των καὶ κατὰ τὸ 1875, νὰ κέρψωσι δὲ καὶ αὐτὴν τὴν συνδρομὴν διὰ γραμματοσήμου, διότι ἄλλως δὲν θὰ τοῖς σταλῇ τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ τὴν δειύθουσι σώζουσι πολλοῦ κόπου καὶ ταραχῆς καὶ συγχύσεως καὶ αὐτοὶ θὰ λάθωσι τὸ φύλλον των ἐγκαίρως κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους.

— Ἡ τιμὴ τῶν παρελθόντων ἔτων, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1873 ὀρίζεται εἰς 80 λεπτά διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν εἰς μίαν δραχμὴν καὶ ἡμισίαν δι' ἕκαστον ἔτος.

— Πολλοὶ γράφουσι τὰ ὀνόματά των καὶ τὰ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των τόσον δυσαναγνώστως, ὥστε ἡ Διεύθυνσις εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ῤίπτῃ δλα τὰ τοιαῦτα γράμματα εἰς τὰ παλῶχαρτα.

— Πᾶσα ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἐπιγράφῃται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφῆμ. τῶν Παίδων. α